BUEJÆGEREN

SÆRNUMMER · 2016

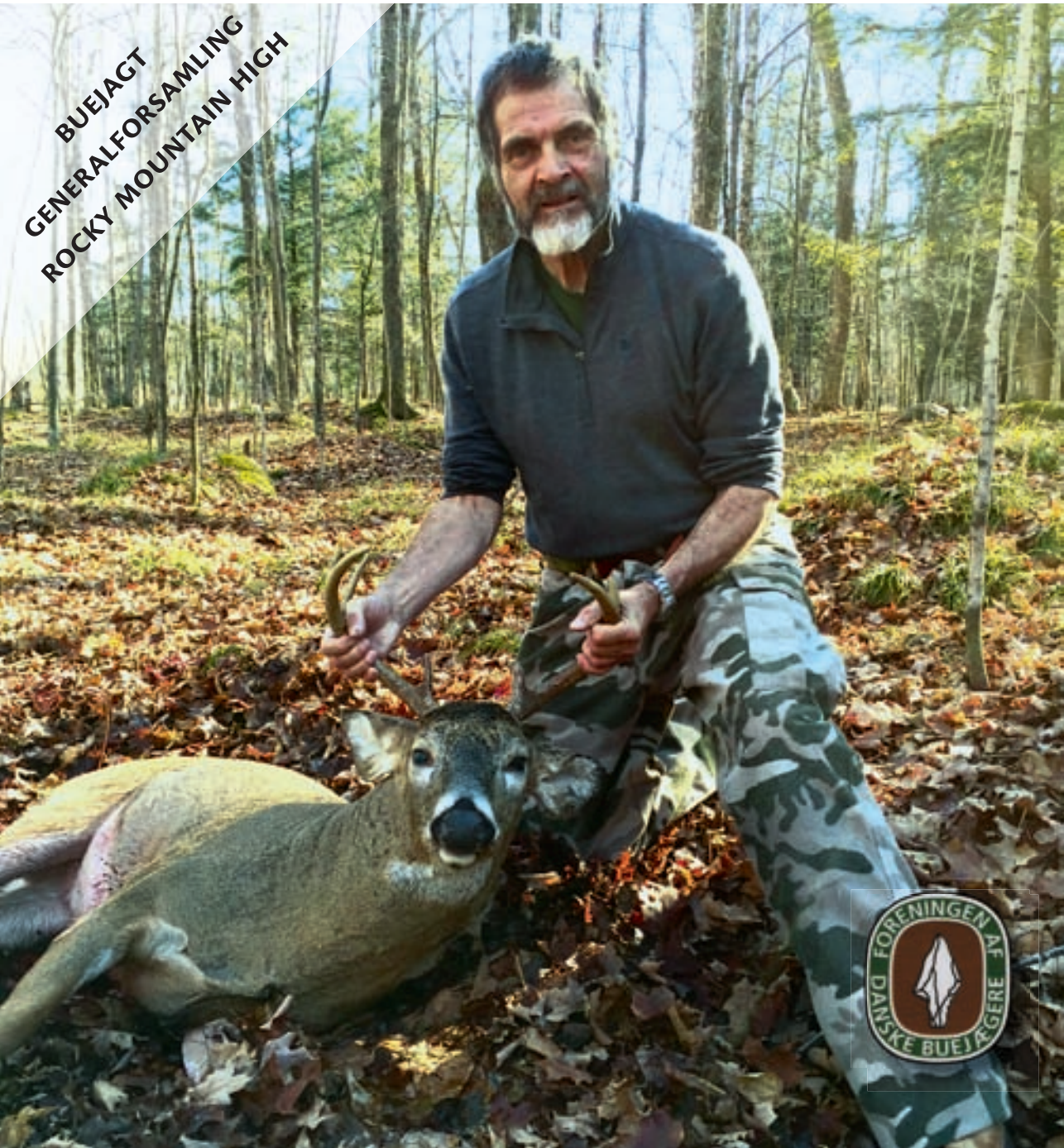

BUEJAGT
GENERALFORSAMLING
ROCKY MOUNTAIN HIGH

FORENINGEN AF DANSKE BUEJÆGERE

Indhold

4 Lederen
5 Sakskøbing Buejægere
6 Baldur's Tekniske brevkasse
8 Nordjyske Buejægere fylder 10 år
10 **Buejagt**
12 Nordsjællands Buejægere
13 Ja, tiden løber stærkt

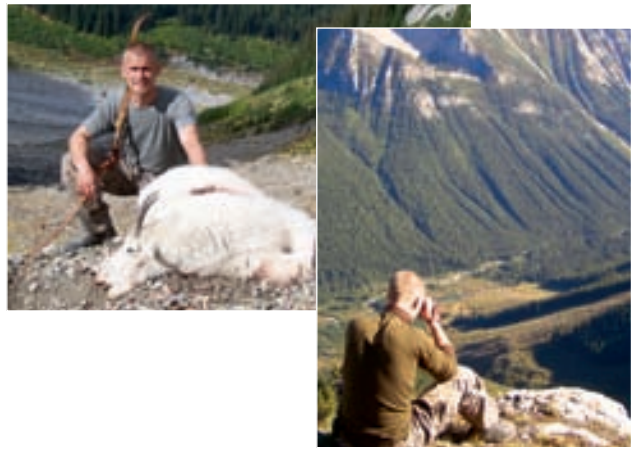

14 Buejægertræf
15 Jagt hos DK-Wai
16 **FADB Generalforsamling i Ribe**
18 Traditionel Træf, Sydjysk Buejægerlaug
20 Bestyrelsen
21 På jagt med medierne
24 **Rocky Mountain High**
30 Lokalforeninger under FADB

BUEJÆGEREN
Buejægeren er et medlemsblad for Foreningen af Danske Buejægere.

Bladet udkommer, med stof om buejagtteknik, historie og oplysninger om foreningens virke.

Indlæg og billeder er velkomne, men redaktøren har ikke ansvaret for artikler og billeder, som der ikke er lavet aftaler om, og hvor der ikke er vedlagt svarkuvert og porto. Artikler og billeder modtages på mail eller post. Synspunkter som kommer til udtryk i de forskellige artikler er forfatterens og repræsentere nødvendigvis ikke FADB's holdninger.

Redaktør & ansvarlig:
Peter Fogh Rasmussen
Sondrupvej 40, 8350 Hundslund
Telefon: 51 41 83 89
peterfogh@hotmail.com
Se også vores hjemmeside: www.fadb.dk

Grafisk Formgiver: Grafisk-SIGNS.dk

Annonce priser:

Farver	
Helside (170 x 240 mm)	1.400,- kr.
Helside (bagsiden)	1.000,- kr.
Helside (indersiden af omslag)	1.600,- kr.
½-side højformat (80 x 240 mm)	700,- kr.
½-side bredformat (170 x 120 mm)	700,- kr.
Sort/hvid	
Helside (170 x 240 mm)	800,- kr.
½-side højformat (80 x 240 mm)	500,- kr.
½-side bredformat (170 x 120 mm)	500,- kr.
¼-side (80 x 120 mm)	175,- kr.

Medlemskontigentet: 250,- kr. pr. år
Oplag: 1.600 eksemplar

Reg. nr 0059
IBAN DK3220000268893709
Swift adresse NDEADKKK

Forside:
Foto Jørn Folner, 8 ender whitetail, Wisconsin.

Lederen

Tak for sidst! Årsmødet 2015 var på mange måder et skelsættende møde. Vi flyttede location fra spejderhytten ved Egebjerg til Skovly ved Ribe.

Begrundelsen for flytningen var i første omgang logistik samt maksimum antal deltager vi lovligt kunne være i Hytten. Desværre fik vi i bestyrelsen ikke kommunikeret godt nok og rettidig ud om forandringerne og hvad vi ændrede og flyttede til! Denne mangel på information medførte desværre en naturlig skepsis for forandringerne, men blev i sidste ende gjort til skamme af de fremmødte deltager, som havde en fantastik weekend og stort set alle stemte for at afholde 2016 årsmødet i Ribe igen.

Vi håber at vi i dette nummer af buejægeren, sammen med alle de positive tilbagemeldinger kan råde bod på den manglende information.

2015 blev også året hvor vi besluttede at ændre kommunikations form, droppe vore gode gamle blad, Buejægeren (dette bliver det sidste blad i papir form), frigive nogle midler, og øge indsatsen på den elektroniske side, i form af ny hjemmeside med blandt andet, Direct mail, til medlemmerne.

Peter Fogh indvilliget i at forsætte som redaktør på dette nye medie, men gjorde igen-igen opmærksom på at han havde brug for hjælp til materialer. Desværre kom der ingen rettidig hjælp, og vor "en mands marketings hær" Peter Fogh måtte til sidst kapitulerer og sige "jobbet" op på grund af manglende tid, som er helt forståligt.

Vi har alle nydt godt af Peters utrættelige arbejde de sidste 7 år, og skylder ham stor ære og respekt. Jeg håber i alle vil møde frem ved næste årsmøde og hylde og takke Peter for hans kæmpe arbejdsindsats.

Peter slipper ikke helt endnu, han har indvilget i at hjælpe sammen med bla. Jørgen Vester, Dennis Hausager og mange mange flere med at få lavet dette sidste nummer af Buejægeren, som vi har dedikeret til følgende:

- Pænt farvel til Buejægeren
- Pænt farvel til Peter Fogh
- Goddag og velkommen til den nye kommunikations form
- Invitation og GRUNDIG information om generalforsamling og årsmøde 2016

En anden lykønskning der er værd at nævne her, er Dennis Hausagers udnævnelse til formand for DJ's bueudvalg. Dette kan kun ses som en styrkelse af samarbejdet! Stort tillykke til Dennis og os.

Vel mødt til april og Knæk & Bræk indtil da.
Formanden.

Sakskøbing Buejægere

Laportemaskine ... en hvadfornoget, ja sådan en der kaster skumskiver man kan skyde efter med bue og pil. Okay, nu er jeg med.

Sakskøbing Buejægere var heldige at få en Laportemaskine på prøve i et halvt år, og det havde vi meget glæde af. Nu er vi så heldige, at vi ejer den.

Hvad skal den så bruges til. Jo, den skal bruges til at få nogle bedre bueskytter. Nu er der pludselig flere ting der spiller ind når man skal træffe målet. Fart og afdrift af målet, da vil nogle jo nok sige at vi skyder ikke til løbende vildt og det er heller ikke meningen med Laporteskydningen. Meningen er at træningen kan hjælpe en til at tage en beslutning f.eks. på en trykjagt og kunne gøre det på kort tid om der skal skydes. Plus at den er god til at sætte et lille pift på skydningen så man får skudt nogle flere pile og bliver bedre og bedre.

Da vi ikke kan skyde i luften på vores bane, bliver der skudt fra et tårn hvor skiverne er tæt på jorden, som her, er en græsplæne og der kan derfor skydes med compound ned i græsset.

Træk og slip fra Sakskøbingbuejægere!

FADB-artikler

Klistermærke til bilen

Størrelse 7 x 8 cm
Pris 30,- kr. stk.
inkl. porto

Logo med limet bagside

Til montering på skjorter
Størrelse: 5 x 6 cm
Pris 30,- inkl. porto

Logo til påsyning af jakke

Størrelse 8 x 9 cm
Pris 30,- kr. stk.
inkl. porto

Nyt bæltespænde

Pris 250,- kr.
Prisen er inkl. forsendelse

FADB reverse emblem

Med nål eller skrue
Pris 30,- kr. inkl. porto

Betaling: Overføres til bankkonto 0059 0268 893 709 (*mærk med medlemsnummer/navn)*

Med venlig hilsen, Jan Ewald Hovmand, Smerupvej 6, 4653 Karise

Baldur's

TEKNISKE BREVKASSE

Hej, mit navn er Niels Baldur. Jeg har dyrket bueskydning og buejagt i over 20 år, skudt på det danske landshold siden 1988, og jagtet med bue siden 1985. Siden 1986, har jeg hjulpet buejægere og bueskytter i tusindvis med alverdens problemer, holdt trimnings-kurser i Norge, Sverige, Tyskland og Danmark, coachet hundredvis af skytter. Jeg har altid haft glæde af at hjælpe andre, og dette krydret med en stor nysgerrighed, er grundlaget for "Baldur's tekniske brevkasse". Brevkassen vil omhandle alt inden for trimning, buejægertips, mental træning, skiveskræk osv, samt div. spørgsmål stilet til mig.

30 år med buejagt, 30 år med udstyr, 30 år med et hav af forskellige buer, pile, sigter, spidser osv., 30 år som buejæger, bueskytte, underviser, mentor, pro-skytte, proshop, 30 år er der gået, siden jeg startede med at leve af at skyde med bue og pil og at gå på buejagt. Der er snart ikke den ting, jeg ikke har prøvet eller testet, og det skal dermed siges, at langt de fleste af mine tests er foregået på jagter for at skabe så realistiske situationer til en test, som muligt og for hele tiden at kunne finde det bedste af det bedste.

Korte eller lange faner, hvad virker bedst?

Et af de spørgsmål, som jeg hører rigtig mange gange er, som f.eks. denne, som Jens den anden dag spurgte mig om.

Jens: Hvilke pile er de bedste og skal jeg vælge pile med korte eller lange faner?

B: Jens, der findes rigtig mange gode pile på markedet, både som rå skafter, så man selv kan bygge sine pile eller færdig monterede, enten med maskinelt påsatte faner eller håndlavede monterede faner. Men det er vigtigt at du vælger den pil, der nu passer bedst til din bue og det vildt, du nu skal jage.

Jens: Jeg vil gerne jage råvildt og have det bedste dertil.

B: Råvildt er det største dyr, vi kan jage i Danmark, og minimum vægten for en pil er 25 gram. En anbefalet skudafstand er ca. 20 meter, men en meget berømt amerikansk buejæger, der bl.a. har skudt Super Slam (de 29 nordamerikanske storvildt arter) siger, at "hvis du træner ud til 40 meter, så kan du afgive et præcist skud på 20 meter under alle konditioner" og det giver jeg ham fuldstændig ret i. Jeg syntes personligt at en 28 grams pil er det, der virker bedst. Jeg bryder mig ikke om for lette pile, da de gennemsnitlig giver dårligere gennemskud på råvildt. Råvildtet er ikke et stort stykke vildt, men hurtig og kan i visse situationer flytte sig lidt i skud øjeblikket. Personligt har jeg skudt over 200 stk. råvildt og bl.a. optaget rigtig mange af skuddene på video og har meget svært ved at se dyrene bevæge sig før pilen rammer. Dette kan jo bero på at jeg altid har brugt lange slanke faner, så hvis det er det der skal til, så lange faner af plast.

Jens: Jamen, hvilken skal jeg vælge.

B: Carbon Express, Easton og Gold Tip har et stort udvalg af pile, men vil du gerne have en pil, der kan holde sammen på en fast bladet jagtspids på 40 meter, så skal du vælge en af de bedste. Til Carbon Express og Gold Tip kan der fås vægte til at montere i bagenden af alu indsatsen i spidsen af pilen, og det er en kæmpe fordel når man skal indskyde sine jagtpile, da F.O.C. (FRONT OFF CENTER / balancepunktet foran midten) er en måde at trimme sine pile på. Med en højere vægt fortil, bliver det lettere at trimme sine pile, samtidig øger du også gennemskuddet.

Jens: Jeg har ikke mulighed for at træne på 40 meter, hvad skal jeg så gøre?

B: Træn ud til så langt du kan, indskyd dit sigte mellem 16-19 meter til jagt, og du vil kunne skyde lige på fra 5-22 meter, cirka. Men træn så langt ud du kan og du bliver en bedre skytte på 15 meter.

Jens: Jeg har hørt, at der er stor støj forskel på pile med korte og lange faner?

B: Det er fuldstændig rigtigt, der er meget stor forskel og det er samtidig meget nemt at teste uden avanceret udstyr. Hvis man stiller sig nede ved skiven, (selvfølgelig så man ikke bliver ramt) og lader en skyde med forskelligt fanede pile, ja så vil du opleve stor forskel mellem korte og lange faner. De korte faner larmer ekstrem meget, men er lette at påsætte og er massivt markedsført i USA. Så derfor ses de rigtig meget brugt hos de store amerikanske sponsorerede buejagts stjerner, men tager du f.eks. en 4.18" Extreme plast fane fra FFP, så hører du næsten ikke pilen. De er dog mere kompliceret at sætte på, dyrere og det kræver en fane påsætter af en bedre kvalitet, men så får du også en pil der kommer lydløst ned mod dyret. Det hjælper jo ikke meget at have en dæmpet bue og så en pil der larmer helt vildt.

Jens: Gælder det for alle?

B: Både ja og nej. Det har også noget at gøre med hastigheden. Hvis hastigheden ikke er meget over 220 fps, ja så vil man godt kunne bruge kortere faner, men de larmer stadigvæk mere end de lange faner, så jagtligt syntes jeg helt klart, at man skal vælge det der støjer mindst og specielt hvis det kan være med til at minimere en anskydning!

1

2

Nordjyske Buejægere fylder 10 år

Langt ud på landet lige nord for Aalborg tæt på motorvejen, har Nordjyske Buejægere nu været en særdeles aktiv del af jagtmiljøet i 10 år. Klubben blev startet i 2006 af en håndfuld engagerede jægere som også skød med bue. Siden er klubben vokset til mere end 60 aktive buejægere og et utal af aktiviteter. Jeg har kigget i arkiverne og fundet lidt ting som gjorde en forskel.

Af Haller

I 2006 blev Nordjyske Buejægere oprettet som en del af Hjallerup Jagtforening på lige fod med andre udvalg i jagtforeningen. Det var en lille flok jægere, der alle havde jagtet med bue da det var på dispensation, der grundlagde klubben. Starten i Hjallerup Jagtforening gav adgang til et lækkert klubhus omgivet af 20 tdr. land. Så der var noget at bygge videre på.

Og bygget videre, det er der blevet lige siden. Når der sidder en lille flok jægere og er super entusiastiske omkring buejagt, så er de svære et stoppe.

I løbet af få år var der 30 aktive medlemmer i klubben og klubben var så fyldt med aktiviteter, at medierne ofte henvendte sig til Nordjyske Buejægere for at få noget at vide om vores facinerende jagtform. Nogle af højdepunkterne var, da Natholdet bragte nyheden om vores nye 3D-bane eller da TV filmede Dennis Würtz, og satte Clint Eastwood musik på indslaget. En ting var og er sikkert, at hvis nogen vil vide noget om buejagt, så er de velkomne hos Nordjyske Buejægere.

Vi er buejægere, ikke bueskytter. Ikke desto mindre har vi i næsten alle årene haft mindst 1 skytte med i top 5 på Egebjerg. Det der holder os skarpe, er den årlige træfning med buejægerne fra Randers. Vi skyder på skift i Randers og Hjallerup og der mønstres i reglen 25-30 buejægere til en festlig dag. For et par år siden fordoblede vi antallet af "stævner" således vi nu også konkurrer med buejægerne fra Aarhus. Det sker således stadig oftere, at medlemmer skruer jagtspidserne af og deltager i stævner.

I starten skulle potentielle buejægere fra Jylland køre til Vejen for at tage kursus og efterfølgende for at bestå bueprøven.

Da FADB vedtog at der skulle være flere kursusinstruktører, så tog vi udfordringen op. Det samme gjaldt, da alle de nye instruktører i FADB manglede ordentligt kursusmateriale. Så lavede et par stykker fra Nordjyske Buejægere et nyt kursusmateriale i PowerPoint, og delte det naturligvis med alle de øvrige foreninger der ønskede det. Det gjorde alle på nær en forening! Ikke lang tid efter, så blev vi spurgt om vi ville afholde bueprøverne. Det har vi nu gjort i flere år, så kursisterne kan tage både kursus og prøve i Hjallerup. Sikke mange kilometer der spares.

Da der i 2011 i Aalborg skulle laves en OUTDOOR udstilling, så spurgte de naturligvis Nordjyske Buejægere om de ville stå for buejagt incl skydning. De kendte nok ikke andre. Første gang var en blandet succes. Dels svigtede FADB på alle måder og brød alle aftaler og dels så skød vi udenfor i MØGVEJR. Det skulle der laves om på! I 2013 lavede vi derfor indendørs skydebaner og havde en fantastisk messe. Det samme var tilfældet i 2015, hvor vi udover 2 skydebaner med plads til 8 skytter af gangen havde en udstilling på 30 kvadratmeter. Og, tusindvis af besøgende.

Udover OUTDOOR så deltager vi altid på nyjægerdage, på jagtstier, til jagtegnsundervisning og mange andre steder, hvor folk gerne vil skyde og høre om buejagt. I 2016 hjælper vi også et par andre jagtforeninger med opstart af bueafdelinger.

Vi har siden starten været en del af Jægerforbundet. Der er et lækkert klubhus, et fint terræn at skyde på samt naturligvis jagtmuligheder. Vi er faktisk ret glade for at være en del af Hjallerup Jagtforening. Der har været kurrer på tråden, men det meste viste sig at stamme fra uvidenhed fra begge sider. Og, vi har heldigvis fået løst uenighederne og indgår som en særdeles aktiv del af jagtforeningen.

I takt med at der kommer flere og flere buejægere, så har vi de senere år haft fokus på mere skydetræning og undervisning. Vi har således haft kurser med både Jes Lysgaard og Haugerne med det formål at dygtiggøre medlemmer, både til gavn for dem selv og til gavn for kommende buejægere.

Men for søren. Vi er jo buejægere, så lad det dreje sig om JAGT. Et af de allerførste medlemmer er så heldig, at have en "bette gård" der hedder, Ny Vraa. Så mangt og mange fælles jagter er lavet på Ny Vraa. Hvert år har vi mindst 1 fællesjagt på Ny Vraa, for mange årets jagtlige højdepunkt. I de senere år har vi jagtet på Klitgård også et fantastisk område. Der udover bliver der lavet jagter på Hjallerup Jagtforeningss arealer. Et minderigt år blev både eneste ræv og største buk på disse arealer nedlagt med bue!

Kort sagt, så har Nordjyske Buejægere gennemgået kæmpeudvikling de sidste 10 år. Det eneste der er uændret er faktisk adressen, formandens fornavn (Dennis Mørk 8 år / Würtz 2 år) og Haller's bue.

Og det hele har ikke kunnet lade sig gøre uden Hjallerup Jagtforening og en kæmpestor indsats fra de mange frivillige.

De næste år byder på endnu mere buejagt og sikkert nye udfordringer. En ting kan man være sikker på. Hvis man dukker op i Hjallerup Jagtforening så bliver man godt modtaget.

Masser af hyggelige fælles jagter.

Præmier og pokaler på Egebjerg.

BUEJAGT

– oplevelse i naturen!

»Svung« pilen tilbagelægger de 18 meter hen til råbukken i løbet af ingen tid. I samme øjeblik bukken hører lyden fra buen, reagerer den og er væk et i nu. Alt jeg hører er brusen i ørene og nogle meget høje pulsslag. Registrerer at bukken løber gennem det tørre løv, så bliver alt stille. Hvad skete der egentlig? – den aften havde jeg som så mange andre aftener forsøgt at anbringe mig tæt på en veksel, hvor jeg formodede at bukken ville komme – en hel forårsmåned var brugt på bukkejagt, indtil nu uden held, så jeg opsøgte en helt ny plads.

Af Den Glade Buejæger

Det var her, at jeg først så bukken i små glimt inde i skoven, blot 30 meter væk. Nå ja, og nåede at ærgre mig over ikke at sidde lidt tættere på. Sådan er buejagt ofte. Med en rækkevidde på ikke over 20 meter, så kræver det tålmodighed og en smule held at være på rette sted på rette tid – det lærer man som buejæger, oftest på den hårde måde – og belønnes med oplevelser tæt på naturen.

Havde opgivet bukken og i stedet nydt naturen. En ræv satte sig foran mig og loppede sig, fuldstændig uvidende om min tilstedeværelse. Hvis Mikkel ikke opdager mig, så sidder jeg fint camoufleret bag lidt grene tænkte jeg og smilede indvendigt i mit camouflagemalede ansigt. Ikke underligt, at man ind imellem bliver mødt af et skeptisk blik og et stort smil, når man møder andre skovgæster. Man ligner jo en bevæbnet busk. De færreste er klar over, at man faktisk kan gå på jagt med bue og pil og megen jagttid er blevet brugt på at forklare, at det både er muligt og lovligt.

De fleste ikke-jægere har en anden holdning til buejagt end de har til jagt med gevær. De synes, at "det er mere fair". Det er jeg absolut ikke enig i. Har været af sted mere end 25 gange i en sæson, har haft en buk på skudhold 5 gange, men hver gang har bukken "snydt" mig! Er det fair? Tja, det er det selvfølgelig, for når det så lykkedes, så føles belønningen så meget større.

"Sagde det egentlig "svung" eller var det noget jeg bildte mig ind ...

Og mens man venter, så nyder man at være så tæt på det hele og være en del af det. Nyder, når en træløber sætter sig på buestrengen med hovedet nedad eller en anden småfugl, som man aldrig finder arten på, går rundt på mit hoved i flere minutter. Den nyder måske den har fundet en knold med varme i?

Jeg har en forkærlighed for at kravle i træer. Engang tilbragte jeg flere dage i træk mange timer i et egetræ. Kravlede op og satte mig på en gren med udsigt til en stensikker veksel. Det var et sted, hvor jeg ofte så bukken, når jeg var på vej hjem, så den var sikker. Endelig en aften hører jeg ham komme ned af vekslen, men i stedet for at følge vekslen, går han bagom træet. Lydløst, som en orm på vådt mos, får jeg mig vendt og kigger ned på ham. Lige under træet står en grævling. Den opdager mig ikke og fortsætter ufortrødent med at lede efter orme, larver og andre lækkerier.

Da ræven er væk bliver der stille. Der er kun 20 minutter til solen går ned og jeg har så småt indstillet mig på at gå de 2 km tilbage til bilen. Men ud af øjenkrogen, kan jeg se, at et rådyr nærmer sig skovkanten. Det er en buk, ikke en stor buk, men jeg kender ingen buejægere, der ikke er lykkelige for en buk, uanset hvad bukken har på hovedet. Buen er parat og da bukken er næsten fri trækker jeg lydløst buen. Men så stopper bukken, med kun hovedet og hals fri. Så kan jeg ikke afgive et forsvarligt skud, selvom afstanden er under 20 meter. Holder buen trukket, men bukken bliver stående og nipper til grene. Må slække buen og det er altså sin sag at slække en bue der er trukket med 65 pund, uden at blive opdaget. Så tager bukken 2 skridt frem og står perfekt. Jeg trækker uopdaget buen, sigter bag forbenene på bukken og lader pilen flyve.

Det var et godt skud og placeringen var god. Efter en stund lister jeg hen og finder pilen, der som altid går lige gennem dyret. Pilen og fjerene er farvet rød af blod og ud fra blodet kan jeg se, at den er ramt i hjertet eller lungerne. Perfekt, og da jeg følger blodsporet finder jeg også bukken efter bare 10 meter. Bukken er død af blodtabet i løbet af ganske få sekunder.

Nyder min naturoplevelse. Brækker bukken. Der er stadig 2 km hen til bilen, nu med 20 kg ekstra på nakken, men det føles ikke spor tungt. Hvis jeg går en lille omvej møder jeg måske nogle og får lejlighed til lidt pral. Sådan er jægere og lystfiskere uforbederlige. Selv en stor oplevelse kan vi lave lidt større.

Sagde det egentlig "svung" eller var det noget jeg bildte mig ind. Næste gang må jeg altså lytte bedre efter.

Nordsjællands BUEJÆGERE

Kom og hver med

Vi holder til hos Ganløse og omegns Jagtforening, Mosevej 36, Ganløse, 3660 Stenløse. Vi er en bueforening som er i en rivende udvikling og er gået sammen med Ganløse og omegns Jagtforening. Vi holder forskellige arrangementer i løbet af sæsonen. Vi har en 3D bane med 25 mål som er åben fra den 1. april -1. oktober. Banen er sat op til jagt relevant skydning og kan udfordre de fleste. Derudover har vi en indskydnings bane med faste standpladser fra 20 til 60 meter. Det er muligt at skyde på længere afstande, hvis man ønsker at prøve sine grænser af. Se hjemmesiden for mere info, www.gojf.dk

Skydning

Der skydes de fleste onsdage i sommer halvåret fra kl. 17.00 til solnedgang. Der kan købes gæstekort til 50,- kr. pr. gang.

Om vinteren skydes indendørs fra den 7. januar til den 31. marts. Torsdage fra kl. 18.30 - 22.00. Grundet forsikring kræves medlemskab af foreningen ved indendørs skydning.

Kurser

Vi afholder bue kurser med egne instruktører forår og efterår som giver adgang til buejagtprøve.

Ja, tiden løber ... stærkt

Når vi ser tilbage til tiden 1986, hvor jeg blev medlem af FADB er der sket meget siden da. Hvad der skete før den tid, ved jeg ikke meget om. Det var jo en lille tapper entusiastisk skare, som gerne ville på buejagt.

Af Egon

I 2002 havde vi 25 års jubilæum, så FADB er stiftet i 1977. Dengang bestod fortæringen ved generalforsamlingen på en medbragt madpakke, og ikke som i dag med fuld forplejning. Men der skete nu heller ikke så meget udover dog, at buejagten blev muliggjort med dispensation, som selvfølgelig var af stor betydning for fremtidens buejagt.

Da jeg blev medlem, var formanden Lars Thorup, og han var indbegrebet af Foreningen af Danske Buejægere. Lars er en af de første, som bestod prøven på Kalø med langbue. Den gang kunne man gå til prøve med en compoundbue, og hvis man bestod, kunne man hænge compoundbuen på væggen og derefter anvende en traditionel bue på jagt. Det gjorde Lars nu ikke, da hans hjerte bankede for langbuen.

Prøven ændredes gennem årene. Først skød man 16 pile, hvoraf man skulle have 12 træffere. Målene var ringskiver på 13 cm til de korte og 20 cm til de lange. Max afstand 25 meter. Senere ændredes målene til fasan, hare, ræv og råvildt. Efter 1999 blev målene igen ændret til and, fasan, hare, gås, ræv og råvildt, med en pil til hver, hvor man måtte have en forbier.

I 2009 fik vi det så nogenlunde, som vi ønskede. 6 pile til en rådyrskive med en misser, så var du buejæger. Det viste sig, at farven på skiverne var for mørke, og det blev så ændret i 2015 til den nuværende model. Vi havde ønsket, at træfpunktet blev flyttet ca. 10 cm tilbage "på plads", men det ignorerede man fra N.S. For nemheds skyld kunne vi blot skyde til riffelskytternes skive.

Når vi ser tilbage i tiden med hensyn til Buejægeren, så modtog man i starten 2 numre med forskellige redaktører. Lars Thorup, Niels Tuxen, Henrik Lefolii, Jan Heimann og Jan Bindslev. I 1993 blev Peter Bue redaktør og Buejægeren udkom 3 gange om året. Indtil 2003 hvor redaktøren blev Hans Jensen, bedre kendt som "Tato Hans". Hans kørte bladet op i A4 størrelse, og Buejægeren fik et ordentlig pift opad. Bladet udkom 3 gange om året, indtil Peter Fogh overtog redaktørposten i 2009. Peter formåede at fortsætte bladet i god kvalitet 2 gange om året.

De har alle gjort en stor beundringsværdig indsats, og beklageligvis er æraen med Buejægeren slut.

Den nye skive til buejagtprøven.

Buejægertræf

Søndag den 27. september afholdt Sydjydsk Buejægelaug det årlige Buejægertræf, 40 buejægere mødte op i det smukke vejr. Vejret var så fint at det meste af skydningen og frokostpausen foregik i skjorteærmer.

Af Egon

Jens, Anders og Michael havde lagt banen, som bød på jagtlige udfordringer. Anders bød velkommen og informerede om skydningens regler. Der blev som sædvanligt skudt til 30 jagtrelaterede mål og kl. 10.00 begav de forventningsfulde deltagere sig ud på banen.

Efter nogle timer kom skytterne tilbage og optællingen gik igang, og resultatet blev >>>

Omskydning om 1. og 2. pladsen.

Herre compound	point
Henning Gudichsen	296
Thomas Feddersen	296
Peter Fogh	293
Martin Mathiesen	290

Traditionel	point
Helge Brummer	247
Zibrandt Kristensen	238
Mogens Schmidt	223

Henrik takkede deltagerne for fremmødet og roste den flotte skydning og ønskede jægerne Træk og Slip i den nye jagtsæson

Nu hvor 2015 er på hæld kan vi oplyse, at der til prøverne i Sydjydsk Buejægerlaug har været 264 skydninger.

Kursus og prøvedage i 2016 vil om kort tid meddeles på hjemmesiden.

Compound nr. 1, Henning Gudichsen og Traditionel nr. 1, Helge Brummer, modtog Sydjydsk Buejægerlaugs vandrepokal.

Jagt hos DK-Wai

Den første weekend i oktober kørte 10 forventningsfulde buejægere til Sjælland, hvor vi afholdt årets klubjagt hos Dennis, som sammen med Steffie bød os velkommen.

Af Egon

Efter kaffen i den hyggelige jagtstue, hvor Dennis informerede om jagten, fik vi tildelt de forskellige poster. Vejret var dejligt, da vi kl. 15.00 forlod huset og begav os ud på revieret.

Da solen gik ned, mødtes vi igen i jagtstuen, og så gik snakken om de forskellige oplevelser. Derefter fik vi aftensmaden med efterfølgende kaffe og orgie af kage (godt at vi ikke frådser sådan hjemme i dagligdagen).

Tidligt op næste morgen, en hurtig kop kaffe og ud på posterne. Hjem ved 10 tiden til det store morgenbord og snak om oplevelserne. Dyrene vadede rundt om stigerne uden at man kunne få sig vendt og drejet, så man kunne afgive en sikker pil. Men sådan er det jo at være buejæger.

Aftensmaden bestod af lækkert grillstegt vildsvin, så ingen gik sultne fra bordet. Det skal Dennis have ug for. Eric kom til og vi nød selskabet med kaffe, mere kage og hyggelig snak. Søndag morgen tidligt op og ud på post.

Bortset fra en skøn morgen blev udbyttet ikke ændret, så efter frokosten og vildtparaden vendte vi skuden hjem til hovedlandet. En stor tak til Steffie, Dennis og Eric for en dejlig weekend.

Der blev nedlagt to stykker råvildt. Et af Jens Thyssen og et af Thomas Feddersen, som var de eneste, som afgav pil.

3D skydning over 2 dage
– med flotte præmier

- Amerikansk lotteri
- 2 dages ophold i Skovly, Ribe
- Generalforsamling om lørdagen

Sæt allerede X i kalenderen

Skovly i Ribe den 22. - 24. april 2016

FADB´S ÅRSMØDE 2016:
2 dages ophold i skønne omgivelser på det flotte Skovly i Ribe, med 3D skydning, konkurence, generalforsamling m.m. Ved arrangementet er der totalforplejning, sauna og banya (russisk sauna). Skydningen foregår i den tilstødende skov. Se hjemmeside www.skovly.nu.

Igen i år vil Saxkøbing Buejægere medbringe deres La-Porte maskine, så der bliver mulighed for skydning til flyvende mål. Medbring gerne buer og pile, der passer til denne skydning.

Er der nogen, der vil sponsorere præmier til vores amerikansk lotteri – Alt har interesse, buejagter, bueudstyr, hundefoder eller hvad man kan finde på. Besked via mail til, Jan-E fadb@email.dk

FADB`S årsmøde 2016
– en hyggelig weekend på Skovly i Ribe

– tilmelding til arrangementet på www.FADB.dk

FADB indkalder til ordinær generalforsamling lørdag den 23. april kl. 18.00 – se vores fantastiske program for hele weekenden

Program

Fredag den 22. april
Eftermiddag, ankomst og indkvartering
20:00 Mad fra Jønnes grill, med Thor`s krydderier

Lørdag den 23. april
07:00 Morgenbuffet
09:00 Jagtskydning med felt spidser
12:00 Mad fra norden som vikingerne elskede det
13:00 Jagtskydningen fortsætter
18:00 Generalforsamling
20:00 Aftensmaden vil i år være noget ud over det sædvanlige, "VILDT GODT" til kaffen vil der være lagkage. Drikkevare til denne aften er inkluderet

Søndag den 24. april
07:00 Morgenmad og madpakke smøring
09:00 Jagtskydning afsluttes
13.30 Præmieoverrækkelse
14.00 Farvel og på gensyn

Priser

Hele arrangementet 600,- kr. (kan ikke opdeles)
Generalforsamlingen alene uden spisning, er gratis
Drikke varer købes til rimelige priser

Overnatning

Hytter, egen campingvogn/telt. Ved tilmelding skrives hvad du ønsker.

Betaling

600,- kr. indbetales på konto nr. 2510 0268 893 709 (inden den 10. april) Husk navn og medlemsnummer, se bagsiden af Buejægeren.

Dagsorden

1 Valg af dirigent
2 Godkendelse af dagsorden
3 Beretning
4 Godkendelse af revideret regnskab
5 Godkendelse af budget
6 Indkomne forslag
7 Valg af bestyrelse
8 Valg af revisor
9 Eventuelt
Bestyrelsen

Bestyrelsen foreslår følgende genvalg:
Dirigent
Erik Larsen

Bestyrelsen
Jan Ewald Hovmand, Dennis Havsager, Jesper Johansen (for 1 år)

Suppleanter
Jørgen Vester, Jacob Sandberg

Revisor
Lasse Kristensen

NB der må ikke medbringes hund.

STED: Skovly, Bakkevej 54, Favrholt, 6760 Ribe

Traditionel Træf
Sydjysk Buejægerlaug

Sydjysk Buejægerlaug afholdt lørdag den 27. og søndag den 28. juni det årlige traditionelle træf. Fredag ankom de første deltagere og teltpladsen blev halv fyldt op, og det blev den helt i løbet af lørdagen.

Af Egon

Kl. ca. 18 var der tændt op i de store grills og folk fik travlt med de medbragte lækkerier og der var hurtigt en skøn duft omkring bordene. Det varede ikke længe, inden der var en god stemning. Da folk efterhånden fik stillet sulten gik vi over til de forskellige festlige skydninger. De ophængte lerduer kom godt i sving for den friske brise. Det afholdt nu ikke skytterne for at skyde duerne ned, så der var rigtig mange træffere. Derefter var der Robin Hood skydning. Den er svær og der er sjældent mere end et par træfferere. I år kun 1.

Den flyvende gås er der stor interesse om og skytterne bliver bedre og bedre til at træffe gåsen. Et festligt indslag var der, da Eric Poulsen fra DK-Wai samtidigt blæste i sit berømte gåsekald.

De af skytterne der havde træffere til de forskellige mål fik en god flaske rødvin, og der måtte vi af med næsten 50 flasker. Derefter samledes deltagerne omkring bålet, hvor der var råhygge til ud på de små timer. Ca. 5o personer havde en rigtig hyggelig aften.

Søndag morgen var der morgenkaffe kl. 7.00 og igen skinnede solen fra en skyfri himmel. Klokken 9.30 blæste Brian til samling og de ca. 90 deltagere mødte op til parole. Henrik bød de næsten 90 deltagere velkommen på dansk og tysk og gjorde rede for skydningens regler. Der skydes til 30 mål, og efter klare toner fra jagthornet begav skytterne sig ud på banen. Efter stort knald kunne skydningen begynde.

Parolen ved Traditinel træf.

Ole og Jens havde lagt banen, og som sædvanlig fik de megen ros for det. Deltagerne udtrykte stor tilfredshed med hele arrangementet og glædede sig til næste år. Henrik takkede for det store fremmøde og ønskede alle god tur hjem.

Resultatet blev som nedenstående:

Herre langbue træ	point
Jon Jagd	222
Frank Riedel	218
Karsten Benecke	185

Herre langbue fiber	point
Emil Iversen	234
Søren Plougman	226
John From	215

Herre recurve	point
Frank Christiansen	246
Helge Brummer	243
Thomas Feddersen	232

Dame langbue træ	point
Augusta Strandberg	182
Ann Dorte Pedersen	148

Dame langbue fiber	point
Gudrun Grön	159
Astrid Franke	141
Ann Lisa Pedersen	137

Dame recurve	point
Karin Rørkjær	157
Lone Kirkegaard	155
Elenah Levante	127

Junior langbue	point
Michael Nielsen	230
Gabril Poulsen	215
Johannes H.Madsen	210

- Frank Christiansen modtog Sydjydsk Buejægerlaugs ærespræmie for højeste score.
- Årets smukkeste hjemmelavede bue blev vundet af Jon Jagd.
- Årets smukkeste hjemmelavede pil blev vundet af Thies Kôhn.

Traditionel træf.

Traditionel træf recurve klassen.

BESTYRELSEN

Formand	Brian Lisborg Solrød Byvej 54, 2680 Solrød Strand Telefon: 28 88 12 24 Mail: fadb@hotmail.dk	
Næstformand	Steffen Jensen Skovballevej 125, 5700 Svendborg Telefon: 62 54 20 80 / 61 77 91 46 Mail: skovballe@c.dk	
Kasserer	Jan-Ewald Hovmand Smerupvej 6, 4653 Karise Telefon: 29 66 77 99 Mail: fadb@email.dk	
Internationale opgaver	Dennis Havsager Højvangen 42, 9800 Hjørring Telefon: 30 29 20 34 Mail: dhh@pc.dk	
Medlem	Ole Mathiasen Ribe Landevej 51, 6771 Grædstedbro Telefon: 23 43 77 18 Mail: olemathiasen93@gmail.com	
1. suppleant	Jørgen Vester Rosenvænget 17, 3660 Stenløse Telefon: 28 11 79 49 Mail: jv@gojf.dk	
2. suppleant /sekretær	Jesper Johansen Fulbyvej 66, 4180 Sorø Telefon: 26 84 85 98 Mail: jj-post@hotmail.com	

Tilknyttet BESTYRELSEN

Redaktør	Peter Fogh Rasmussen Telefon: 86 55 05 85 / 51 41 83 89 Mail: peterfogh@hotmail.com
Administrator v. Facebook	Jan Aagger Telefon: 20 93 52 16 Mail: jan@aagger.dk
Webmaster	Morten Jensen Telefon: 28 93 40 42 Mail: indtryk@indtryk.com
Konsulent storvildt	Jacob Sandberg Telefon: 20 12 44 49 Mail: jacob.sandberg@mail.dk

Læser–info

På jagt med medierne
kommunikative katastrofer

Tre årsager til kommunikative katastrofer og hvordan man undgår dem – interresen omkring jagten i almindelighed og buejagten i særdeleshed, har aldrig været højere.

Af David Carsten Pedersen

Selvom kravene til jagtprøven er skruet op, kommer der stadig flere jægere, og film som Hunger games, TV shows, artikler i blade og aviser, gør ikke interresen mindre. Vi er kommet for at blive i mediebilledet. Men hvis man ikke passer på, kan det vende på en tallerken. Det kræver nemlig ikke mere end en eller to negative historier, førend naturens muntre sønner og døtre, pludselig bliver de onde jægere fra Disneys Bambi.

I de seneste 4 år har jeg haft den store ære at få lov til at forklare, forsvare og kæmpe for jagtens retfærdiggørelse i dagens Danmark, i både tv, radio og alle mulige andre medieformater. For det meste er det gået godt. Men der har bestemt også været et par svipsere imellem, som jeg sagtens kunne have levet uden.

Baseret på mine personlige erfaringer med at tosse rundt for åben skærm, har jeg lavet en lille guide til andre, der heller ikke er bange for at stille op for det de tror på, og som gerne vil sikre sig, at deres budskab bliver godt modtaget. For ligesom brandtrekantens tre elementer, er der tre årsager til at udviklingen af en mediekatastrofe, når vi taler om jagt. Og hvis man kender dem, kan man meget nemt sikre, at ens gode historie, ikke eksplodere i ansigtet på en.

Det første element: Sultne journalister

Jagten i Danmark har længe redet på en PR bølge, hvor vi har nydt godt af den positive historie, som danske jægere repræsentere, om det moderne menneskes kontakt med naturen og deres egen plads i den. Men i de seneste par måneder er vi begyndt at se journalister, der ikke længere taber næse og mund, bare fordi vi skyder vores egen mad, og går i grønt tøj. Efter 3-4 års positive historier, er der nemlig altid nogen der begynder at stille spørgsmålet: "Er det hele som det skal være?". Dette er selvfølgelig både godt og udemærket. At være kritisk overfor det som alle andre tager for givet, er jo en af kærneværdierne i god journalistik. Og det er den samme kritik overfor køledikens konsekvensløse ligegyldighed, som fik journalisterne til at bide på drømmen om jagten, i første omgang. Men selve det "at vi går på jagt" er ikke længere en historie i sig selv. Der skal noget mere kød på bordet. Så hvis man er jæger, og gerne vil fortælle sin historie i medierne, skal man være opmærksom på, at man ikke selv ender på nyhedskrogen. Derfor er det vigtigt at dem af os, der bliver spurgt af journalister, eller som selv tager kontakt, har en meget klar aftale om præmisserne for deltagelse på skrift. Og selvom det er sjældent at den flinke journalist, ikke er hvad de gir sig ud for at være, så findes der enkelte journalister derude, der ikke er blege for

at trykke en meget anderledes historie, end hvad man havde aftalt på forhånd over telefonen (Jeg har jeg selv oplevet dette en enkelt gang, og fortryder stadig bitterligt, at jeg ikke havde en aftale på skrift med den formastelige). Hvis man ikke føler sig rustet til at håndtere en negativ vinkel eller svare på direkte kritik, skal man nemlig kunne sige fra på forhånd. Og kommer der først en historie i medierne med en bestemt vinkel, er det meget svært at gøre noget ved den, selvom man har både retten, virkligheden og almen journalistisk etik på sin side.

Det andet element: jagtkritikere

Den anden årsag til, at en dårlig historie kan udvikle sig til en mediestrom, er selvfølgelig at der findes en del grupper og organisationer som ikke nødvendigvis kan lide os. Dette er sådan set ikke vores skyld, men kan skyldes alt fra et ideologisk ønske om at beskytte af naturen (og et økonomisk incitament til at være de eneste der gør dette), eller et quasi religiøst forhold til naturen, som et sted hvor mennesker ikke høre hjemme, og hvor man grundlæggende ikke må slå dyr ihjel (og hvis man gør, skal det helst ske i et slagteri hvor man ikke kan se det ske). Disse jagtkritiske organisationer, er rent ud sagt meget trætte af os. For vi har gjort det rigtigt godt de sidste par år, både i medierne, og i befolkningens bevidsthed.

Efter at have set jægere portrætteret som naturens helte og dyrenes ligemænd i medierne, har antijægerne smidt handskerne og startet deres egen mediemaskine for alvor. Og det er de dygtige til. For bilulykker sælger flere blade end børnefødsler, og i det moderne mediebillede, kræver det ikke mere end en dårlig historie, at få folk til at glemme alt det gode man har gjort. Derfor er de jagtkritiske organisationer, også begyndt at pitche historier og citater til medierne, som bestemt ikke er flatterende for alle os i grønt.

Har man en mulighed for at diskutere tingene for åben skærm, baseret på fakta og gennemarbejde argumenter, er det ofte ret nemt at pille eventuelle kritikkere ned på et niveau, hvor alle kan se, at argumenter ikke holder vand (Dette er også årsagen til at man sjældent ser jagtkritiske organisationer i paneldebatter). Men med en voksende skare af jægere, et øget fokus på hvad vi laver, og et globalt flow af historier på sociale medier, sker det desværre at negative historier stikker hovedet frem, og tjener antijægerens interesser i en grad, der er meget svære gøre noget ved.

Det tredie element: Flosset etik

Man behøver vidst ikke at sige andet en "Løven Cecil" for at minde folk om den måske mest jagtskadelige historie i medierne, de sidste 10 år. Men det er nok de færreste der tænker over, at hele misseren kunne have været undgået, hvis man bare havde været ærlig fra starten. Til dem der har boet under en sten hele 2015, handler historien om en Amerikansk jæger, der skød en løve med bue over et bait i Zimbabwe. Efter at have skudt løven, fandt den ellers så glade jæger ud af at løven havde en elektronisk mærkning om halsen. Af uransagelige årsager forsøgte PH'en og jægeren at ødelægge senderen, i stedet for bare at aflevere den hos nationalparken. En frustreret forsker skrev derefter på twitter om hvor sørgeligt det var at den "berømte løve Cecil" var blevet skudt. Og så kørte toget. Det er nemlig ikke særligt svært at sælge historien om en ond jæger, der skyder en elskede navngiven løve, til en global befolkning der er vokset på med "Løvernes konge". Den amerikanske jæger kunne intet gøre. I stedet for at være ærlig fra starten, havde jo forsøgt at ødelægge "beviserne". Resultatet var at han måtte lukke sin praksis i USA, og gå under jorden af frygt for sit liv. At det senere viste sig, at jagten var foregået på fuld lovlig vis, var der ikke rigtigt nogen der gad at bruge tid eller energi på. Skaden var sket, og det i en sådan grad, at danske jægere blev trukket ind i bedste sendetid, for at forklare hvordan vi kan retfæddiggøre trofæjagt i en bred forstand.

Men en ting er når medierne korsfæster en for noget, man ikke har gjort. Noget andet er når en af jagtens frontfigurer bliver taget i en ulovlig, eller stærkt uetisk handling, som det er sket for flere amerikanske jagtberømtheder. Når kameraet ruller og mediernes søgelys er på en, er der desværre nogen der skyder en hvid pil efter etikken. Især når det betyder, at man får det "kill shot" eller verdensrekordtrofæ, der gerne skulle sikre en pladsen blandt jagtes legender. Men det er og bliver ikke det værd. Der er altid nogen der ved hvad man har gjort, og har man først begået ulovligheder for åben skærm, påvirker det ikke bare en selv, men alle andre jægere, som man har gjort sig selv til talsmand for. Så bliver man helt sikkert husket. Men som jagtens værste fjende. Og det kan man ikke lige løbe fra.

Nu er der selvfølgelig ikke nogen danske buejægere, der er så småt begavede, at de vil ofre alle deres kameraters ære og rygte, for at få 15 minutters berømmelse. Men selvom man har de bedste intentioner, er det stadig super vigtigt, at dem der stiller op til artikler, tv eller andre mediebegivenheder, altid er 100 % sikre på, at de kun foretager sig noget, der er helt og aldeles i orden, med både lovgivingen og de jagtetiske retningslinjer. Og at man ikke roder sig ud i noget, man ikke kan komme tilbage fra. Skulle det alligvel ske at man laver en fejl, er der ikke andet at gøre end at være ærlig. For der sker nogen gange mærkelige ting når man er på jagt, eller når nerverne står ud af ørerne på en. Men har man loven og etikken på sin side, kan selv en kritisk journalist godt forstå, hvis man siger at man er ked af, hvis noget ikke gik som planlagt.

Kom med op på barrikaderne

Men hvis der er så mange risici forbundet med at blande sig i mediekampen, burde vi alle ikke bare overlade kommunikationen til medietrænede profesionelle? Det mener jeg i den grad ikke at man skal. Snare tvært imod. Vores styrke er jo lige netop at jagten er for alle, og at vi alle som en, har en god historie, der er værd at fortælle. Derfor er det vigtigt at vi bliver ved at med at stå på mål for hvem vi er, og at vi viser buejagtens mange ansigter. Vi skal bare være meget stramme i reglerne for vores deltagelse, og kende konsekvenserne for hvad der sker, hvis det går galt.

Hvis du selv har lyst til at sprede den gode og vigtige historie om hvem vi er, har jeg lavet 5 gode råd til hvad du skal tænke over for at sikre at din historie bliver en succes.

5 gode råd

1. Fokuser på budskabet. Sørg for at have en klar historie, der er nem at forstå. Lad dig ikke slå ud af kritiske spørgsmål, men gentag gerne budskabet flere gange, og på flere måder. Husk at du kun bliver citeret for det du siger, men også at du kan citeres for alt hvad du siger.
2. Hav en klar aftale på skrift. Sørg for at journalisten og dig har afstemt historien, og insister på at læse eventuelle artikler igennem inden de går i trykken. Dette skal du have på skrift. Altid. Er du utryg ved journalisten, eller historien, så drop den. Det er ikke det værd.
3. Hold styr på fakta. Hvis der er noget du er usikker på, så læs op på det inden du skal deltage. Hold dig til hvad du ved. Og for alt i verdenen: hold dig altid til sandheden.
4. Lad være med at deltage i noget, du ikke har det helt godt med, eller kan klare overbevisende. Du skal heller aldrig lade dig overtale til at deltage i noget, som du godt ved at lidt risikabelt. I sidste ende er det dig, og ikke journalisten, der sidder med lorten, hvis det går galt.
5. Kontakt FADB for presserådgivning, fakta og assistance. Jeg har selv gjort dette mange gange og det er en kæmpe hjælp at have eksperter til at rådgive en om fakta og forhold, som man måske ikke havde tænkt over.

ROCKY MOUNTAIN HIGH

Af Jacob Sandberg

De lange brune hår glinser i aftensolen og bevæger sig nærmest i bølger – lyden af en vandflaske der bliver mishandlet på det groveste. På kun 10 meters afstand står jeg fastfrossen og kigger på det massive dyr, der uvidende om min pludselige tilstedeværelse, fortsætter med at snuse og tygge sig igennem vores rygsække. Dens ryg er lige så høj som ryggen på vores to-mandstelt, og den befinder sig tydeligvis godt på vores lejrplads, selvom der er menneskefært over det hele. GRIZZLY! Den farligste af bjørnene. Bjørnen der er kendt for at følge sporet af en jægersmand, bjørnen der ikke nødvendigvis er bange for mennesker – bjørnen der, hvis den opdager mig nu, højst sandsynligt vil betragte mig som en konkurrent til de lækre sandwicher, den kan lugte i rygsækkene …

Velkommen til de canadiske Rocky Mountains. Her er naturen som et postkort, afstandene enorme og oplevelserne store. Lige så længe jeg kan huske, har jeg drømt om den canadiske vildmark. Følelsen af at jage i ægte vildmark, at kigge ud over et urørt landskab der ikke bliver brudt af huse, marker og veje, men af gletschere, bjerge og uendelige dale, er for mig noget helt specielt. Med mig har jeg min trofaste recurvebue, der før har stået model til jagtlige strabadser i Canada. Men denne gang er lidt anderledes, jeg er her for at nedlægge en sneged med min bue … eller i hvert fald prøve på det.

Som ivrige storvildtsjægere vil vide, så er verdens vilde bjergfår og -geder det ultimative inden for jagtlig udfordring. For at bruge en velkendt floskel, – når en erfaren storvildtjæger bliver træt af at skyde løver og bøfler, vender han opmærksomheden mod de højeste tinder, hvor får og geder trives. Terrænet alene sætter store krav til jægerens fysiske kunnen, for ikke at tale om disse arters nærmest overnaturlige syn. Altså ikke ligefrem nogen højprocents jagt, men når sandheden skal frem, er det nok en af de faktorer, der tiltaler mig ved denne jagt, udover at jeg lider af en håbløs forelskelse i bjergjagt og den bedste måde at opleve bjergene på, er ved at være i dem og ikke bare kigge op på dem, som

Storslået natur.

på en elg- eller hjortejagt. Lige fra starten skulle denne tur vise sig at være rig på store oplevelser og hårrejsende udfordringer.

Det er den 2. af i alt 10 planlagte dage her. Vi ligger i det lune alpingræs, 8000 fod over havets overflade, og nyder de sidste solstråler, selvtilfredse og trætte efter en lang dags strabadser i bjergene. På min venstre side ligger min outfitter og guide, Troy, og laver krydsord i et meget krøllet canadisk ugeblad. 20 meter til højre for os har vi slået teltet op i en lille "spoon" en fordybning i bjergrygningen. Livet er godt, og jeg nyder endelig at være i vildmarken igen. Pludselig hører jeg lyden af en sten der tager den lange vej ned af den nærmest lodrette afsats kun få meter bag os. Selvom der konstant triller sten ned af bjergsiderne uden videre grund, tænker jeg alligevel på, om det kan være en sneged der har forvildet sig vores vej. Jeg spidser ørene og lytter. Lidt efter bliver stilheden endnu en gang afbrudt af de skarpe "klonk klonk klonk" fra en sten der trimler mod bjergets fod, denne gang lidt tættere på os. Kunne det virkelig være? Dyt, dyt … en sangfugl snakker lidt henne ved teltet på samme karakteristiske måde, som når en dansk solsort skælder ud på en ræv eller andet fire-benet rovvildt. Jeg lister forsigtig derhen.

Normalt betragter vi – mennesket – os selv som toppen af fødekæden, men det er ikke lige den fornemmelse der rammer mig, da jeg ubevæbnet og på kun 10 meters afstand, opdager vores ubudne gæst, en fuldvoksen grizzlybjørn … vildmarkens ubestridte konge, toppen af fødekæden. Heldigvis er den store bjørn travlt optaget med vores rygsække, og den ænser slet ikke min pludselige tilstedeværelse. Efter et par sekunder har jeg kontakt til mine ben igen og lister forsigtigt tilbage til Troy, der stadig ligger ned – grizzly, hvisker jeg. Troy kigger lidt tvivlende på mig.

Fuldstændig ubevæbnede som vi er, har vi ingen anden mulighed end at gå længere væk. Vi har ingen riffel med i det hele taget og min bue ligger henne ved teltet! Vi følger bjergkammen væk, og da vi er omkring 80 meter fra teltet forsøger Troy sig med et råb, hey bear, fuck of! Den

Strabadser i bjergene.

Højt til vejrs i snegedernes rige.

store bjørn kommer straks op fra fordybningen, kigger sig lidt omkring, og går så tilbage for at trampe rundt på teltet … ikke lige den reaktion vi havde håbet på! Vi går længere væk, alt imens vi diskuterer vores muligheder. De er ikke mange. Troy har kun slippers på, og hans vandrestøvler ligger henne ved teltet ligesom vores overtøj, mad og pandelamper. Vi er tre bjergtoppe og mindst fire timers hård vandring fra nærmeste vej, og det bliver snart mørkt. Pludselig udbryder Troy -oh ohh, here he comes! Jeg tror aldrig, jeg vil glemme det syn der møder mig, da jeg vender mig om … 250 kg ophidset grizzlybjørn kommer dundrende imod os med foruroligende fart, og den er tydeligvis ikke venligt stemt! Er det virkelig nu, tænker jeg, – allerede? nej, det skal sgu være løgn! Min bjørnelærdom fra utallige jagtvideoer og bøger tager over, og jeg får holdt fast i min ellers så vildmarksvante guide, der tydeligvis overvejer panikløsningen, at flygte.

Open your jacket and look big, and no matter what, stay next to me, do NOT back up! siger jeg kommanderende til Troy. Netop som vi åbner vores fleecejakker, stopper bjørnen sit løb kun 10 meter fra os. Den savler, spytter og urinerer helt vildt, imens det store brune hoved svinger ukontrollabelt frem og tilbage og frembringer en dyb pustende vejrtrækning, som kun meget store dyr kan frembringe den. Jeg ved, at hvis vi prøver at bakke væk, vil Grizzliens rovdyrsinstinkt fortælle den, at vi er byttedyr, der skal fanges – et scenarie, jeg ikke engang tør tænke på, og vi bliver da også stående som forstenede med vores åbne jakker, imens sekunderne snegler sig af sted i denne surrealistiske, men yderst virkelige situation. Den ophidsede bjørn skifter mellem at stå på bagben og at bevæge sig i halvcirkler omkring os.

Dont look it in the eyes! siger Troy, men det gør jeg nu alligevel. Should we yell at it? spørger jeg Troy med den mest rolige stemme jeg kan frembringe. No! svarer han, med samme klang i stemmen som mig. Om det varer 20 eller 60 sekunder, ved jeg ikke, men bjørnen bestemmer sig endelig til, at vi ikke er værd at spilde mere tid på, og går sin vej. Vi står lettede tilbage, men er dog begge klar over, at legen ikke er ovre endnu. Vi aner ikke hvor bjørnen er gået hen, eller hvornår den kommer tilbage efter resten af dens bytte – vores madpakker.

Efter en intens tur tilbage til teltet lynpakker Troy vores grej, imens jeg står "vagt" med buen. Vi har fire timers natlig bjergvandring med fuld oppakning foran os. En hjemtur der er en historie i sig selv, med omveje, utallige fald på de glatte, mosbegroede bjergsider og den helt specielle fornemmelse af at gå bagerst i bulderravende mørke, imens man husker på de mange historier om bjørne, der går på spor af uheldige jægersmænd. Da vi endelig ankommer til firehjulstrækkeren, er det langt ud på natten, og der bliver ikke sagt meget på den to timer lange køretur tilbage til bjælkehytterne. Dagen efter får jeg mulighed for at ringe hjem til min gravide kæreste. Jeg fortæller hende ikke om vores møde med grizzlien.

– ÉT FORKERT SKRIDT VIL I BEDSTE FALD RESULTERE I BRÆKKEDE KNOGLER, VÆRSTE FALD TØR JEG SLET IKKE TÆNKE PÅ!

Det er i vores fortsatte søgen efter en skudchance til denne, bjergenes ukronede konge, at vi på 4. dagen rider vi ind i en 20 km lang dal omkranset af nogle af Canadas højeste bjerge. Naturen er fuldstændig urørt her og er uden sammenligning det smukkeste jagtområde, jeg nogensinde har set. Vi har planlagt at skulle jage i denne dal i tre dage, men har læsset pakhesten med mad til fire dage for en sikkerheds skyld.
Jeg nyder hvert et sekund, som var det det sidste og tænker på de sidste tre dages hændelser. Vi havde allerede prøvet at blive angrebet af en grizzly, vi havde set en sortbjørn der, i fuldt dagslys, gik ind i haven til et beboet hus og satte sig på græsplænen for at spise æbler, vi havde vandret og klatret op og ned af kilometervis af stejle bjergsider, og jeg havde allerede været inde på 50 meter af en sneged, uden at den opdagede mig. Jeg skulle dog helst ind på 30 meter eller mindre for at kunne afgive et præcist skud med buen. Bueskydning kræver megen træning og skal holdes ved lige året rundt, og jeg havde intensiveret min normale træning i flere måneder før denne tur. Især skud nedad havde haft min opmærksomhed, da både form og sigtebillede er anderledes end ved vandrette skud, og jeg vidste, at hvis jeg ville få et skud til en sneged, ville det højst sandsynligt være nedad.

Vejret er fantastisk og sigtbarheden god. Efter nogle timers ridt gør vi holdt for at afsøge de omkringliggende bjerge for hvide pletter. Troy ligger på jorden med hans 42 x spotting scope, og jeg bruger min lille 10 x 25 swarovski der, ligesom det meste af mit medbragte tøj og grej, er specielt udvalgt til denne tur. Den storslåede natur tryllebinder os med et patchwork af flotte efterårsfarver. Der ligger et tæt tæppe af høje graner fra bunden af dalen og et godt stykke op af de enorme bjergsider. Længere oppe skifter bevoksningen over i små vindblæste træer og buske, for til sidst at gå over i de ugæstfrie og til tider næsten lodrette klippemasser, der strækker sig mod himlen for blidt at blive omfavnet af de hvide dunede skyer.

Vi spotter geder på tre forskellige bjerge, alle sammen i omkring 2,5 kilometers højde, cirka der hvor vegetationen holder op. Ingen af dem vil være lette at komme til, nogen endda direkte umulige. Vi snakker lidt om vores muligheder, og bliver enige om at prøve kræfter med en enlig ged på det nærmeste bjerg. Vi tager os god tid til at studere vores udvalgte rute og gemme pejlemærker på "harddisken", mens vi spiser en sandwich, og så er det af sted.

Jacob Sandberg med nedlagt sneged.

De første 45 minutter må vi kæmpe os igennem en tæt jungle af tre meter højt ellekrat. Storsvedende bryder vi ud af ellekrattet lige foran vores udvalgte rute – en lang kløft, der løber hele vejen op ad bjergsiden, midt i et flere hundrede meter bredt stenskred. Hmm, it looks pretty bad up there, siger Troy, og peger op på den øverste halvdel af ruten. Jeg syntes nu ikke det ser så slemt ud, tænker jeg stille ved mig selv, mens jeg strammer snørebåndende på mine nye, men allerede maltrakterede bjergstøvler.

– MEN JEG SKULLE BLIVE KLOGERE!

Efter et par timers klatring begynder de solide klippevægge at blive mere og mere stejle, og den ene lodrette flade afløser den anden. Jeg må spænde buen fast på rygsækken for at have begge hænder fri, og Troy bander den, nyligt, medbragte riffel langt væk. Jeg er normalt ikke højdeskræk, men der er flere gange hvor jeg må trykke mig helt ind til bjergvæggen og tage en dyb indånding for ikke at blive svimmel. Ét forkert skridt vil i bedste fald resultere i brækkede knogler, værste fald tør jeg slet ikke tænke på. Da vi endelig når op i den planlagte højde, er det fem timer siden at vi forlod hestene i dalen, og vi er begge lettede over at have overstået (overlevet) klatreturen, der de sidste par timer havde været næsten lige så nervepirrende som episoden med grizzlien.

Det lykkedes os at finde den flotte billygoat vi havde set fra bunden af dalen og efter en længere pürsh på de stejle klippesider, når jeg ind på omkring 30 meter, blot for at blive opdaget i sidste sekund, pis! Og det skulle blive meget typisk for de næste tre dage vi tilbragte i denne storslåede dal. Hver dag bød på nye klatreture og intense oplevelser. Det var et meget vildtrigt område og vi så både elg, muledeer, sortbjørn og en grizzly med unger. Desværre lykkedes det ikke at få en reel skudchance til en sneged, selvom det var meget tæt på et par gange.

– DEN BARBERBLADSSKARPE PIL FORSVINDER I DE LANGE HVIDE HÅR ...

På turens 8. dag begiver vi os ind i et nyt område, og jeg må indrømme at jeg, for første gang nogensinde i de fem år jeg har jagtet med buen i ind- og udland, overvejer at bruge en riffel. Men min viljestyrke overvinder heldigvis. Hvis man ikke kan acceptere risikoen for at vende tomhændet hjem, skal man ikke jage med bue i første omgang. Det har jeg altid sagt, og det må jeg stå ved, tænker jeg flere gange. Men Troy havde gemt et helt specielt sted til os. Det skulle blive en rigtig god dag!

Iltunderskuddet i den tynde bjergluft er tydeligt mærkbart, og vores lunger kører på højtryk for at genoprette oxygen balancen efter turens, til dato, hårdeste klatretur. Vores t-shirts er drivvåde af sved og vi skifter til nogle tørre, imens Troy fortæller mig sin plan. Vi står på en såkaldt "saddel", en lang rygning der forbinder to bjerge. Jeg skal gemme mig ved en meget kraftig veksel, der løber langs toppen af sadlen, og han vil så prøve at drive eventuelle geder fra det ene bjerg og over forbi mig.

Be ready! With a little luck, they will come running this way. It might take 15 minutes or 2 hours, I dont know, just be ready! siger han, før han forsvinder over mod det nordligste bjerg. Efter en times tid hører jeg pludselig den efterhånden velkendte lyd af sten der falder. Jeg sidder gemt bag en lille vold og er ikke i stand til at se hvilket dyr, der har tænkt sig at aflægge mig et besøg denne gang, men min fornemmelse siger mig, at det er en velkommen gæst. Lidt efter falder der sten igen, denne gang lidt tættere på. Jeg sætter mig klar med buen og venter spændt. Der er helt stille i et halvt minuts tid, før de to billygoats pludselig springer forbi mig et godt stykke uden for min max afstand. Pokkers! De har garanteret været på vej mod mig først og så fået fært af mig. Der røg min sidste chance, tænker jeg.

Bedst som jeg sidder og funderer lidt over situationen, dukker der pludselig fem hvide pletter op på det bjerg, Troy er på. Yes, der er stadig håb. Jeg gennemsøger bjerget i min kikkert for at se, om jeg kan se Troy nogen steder, men pludselig sætter gederne i løb ned af bjerget, og tager retning lige mod mig! Jeg sætter mig i skudklar position, og adrenalinet begynder at pumpe i hele min krop. Jeg kan tydeligt høre hvordan stenene falder igen, hvorefter der bliver stille. Hvis de følger vekslen, vil de komme lige forbi mig 10 meter længere nede ad bjerget. Det første jeg ser, er de to sorte horn der kommer nærmere og nærmere lige på den anden side af volden. Yes, den følger vekslen! Bukkefeberen har voldsomt tag i mig. Det er nu eller aldrig! Lige før snegeden træder frem, trækker jeg buen, og bliver helt rolig. Den stopper og kigger op imod mig, men for sent. Den barberbladsskarpe pil forsvinder i de lange hvide hår med et thump, og den hårdt ramte ged når ikke at løbe mere end 20 meter, før den bliver helt rød på udgangssiden. Efter 30-40 meter forsvinder benene under den, og det 100 kilo tunge dyr triller ned af bjergsiden i et inferno af hvidt, rødt og gråt.

Troy havde set det hele oppe fra bjerget og kommer hurtigt ned til mig. Efter et par minutters ros af hinandens evner som jægere og en genopfyldning af sukkerdepoterne, begiver vi os ned mod den hvide plet 6-700 meter længere nede af den stejle bjergside.

Det var en hunged, en såkaldt "nanny" jeg havde skudt. De er lidt mindre af krop end billygoats og har tyndere horn, men jeg var lykkelig for mit bytte alligevel. Det havde hele tiden været mit mål at nedlægge den første voksne sneged, der ville give mig en skudchance. Pilen var gået igennem skulderbladet, begge lunger og havde kappet den store kropsarterie, aorta. Geden havde mistet bevidstheden efter få sekunder. Selvom vi havde adskellige timers klatring ad brusende elvsider og glatte sten foran os, føltes det som en dans på roser, for vi havde rygsækkene fyldt til randen af den tykke hvide pels og det lækre kød fra en sneged ... min sneged!

Info

Oreamnos americanus

Den amerikanske sneged, er Nordamerikas mest bjergspecialiserede pattedyr. Dens plumpe krop og unikke skeletopbygning sætter den i stand til at kunne stå på en klippeafsats så lille som 15 x 5 cm og endda kunne vende sig 180 grader på selv samme sted. En voksen han, kaldet en billygoat, kan veje op til 150 kg og snegedens hvide pels er en af verdens smukkeste trofæer, kun overgået i hårlængde af moskusoksens hårpragt.

Lokalforeninger under FADB

Bornholm Buejægere
Formand: Søren Schov
Yppernemøllevej 1, 3700 Rønne
Tlf. 26 35 01 71
Mail: ss@rvv.dk

Midtjyske Buejægere
Kontakt: Adrian Petersen
Hvedevænget 27, 8700 Horsens
Tlf. 40 23 32 70
Mail: cube-fox@hotmail.com
www.midtjyskebuejaegere.dk

Buejægerne Midtsjælland
Formand: Bjarne Olsen
Chr. F. Jensensvej 1, 4450 Jyderup
Tlf. 61 86 33 91
Mail: goldtip@jubii.dk
www.sjfs.dk

Nordjyske Buejægere
Formand: Dennis Mørk
Hasselvej 13, 9310 Vodskov
Mail: dennismork@live.dk
www.hjallerupjagtforening.dk

Nordsjællands Buejægere
Ny bestyrelse konstitueres den 31. marts med ny formand. Der kan skrives til:
Mail: kp@gojf.dk
www.gojf.dk/buejagt

Randers Bueskyttelaug & Buejægere
Kontakt: Søren Marhauer Larsen
Syrenvej 6, 8930 Randers NØ
Tlf. 40 74 69 99
Mail: formand@randers-buejaegere.dk
www.randers-buejaegere.

Sakskøbing Buejægere
Formand: Tom Buxbom
Stubbekøbingvej 36, 4800 Nykøbing
Tlf. 60 20 41 16
Mail: tombuxbom@hotmail.dk
www.sax-jagt.dk

Svendborg Buejægere
Formand: Steffen Jensen
Skovballevej 125, 5700 Svendborg
Tlf. 62 54 20 80 / 61 77 91 46
Mail: skovballe@c.dk
www.svendborgbuejægere.dk

Sydjysk Buejægerlaug
Formand: Egon Bøttker
Gestenvej 13, 6600 Vejen
Tlf. 75 36 37 45 / Fax: 75 36 37 80
Mail: boettker@gmail.com
www.sjbl.dk

Vestjyske Buejægere
Formand: Bo Kirk Petersen
Fabjerg Kirkevej 54, 7620 Lemvig
Tlf. 29 91 14 54
Mail: Fabjergkirkevej54@mail.dk
www.vestjyske-buejaegere.dk

Aarhus Buejægere
Formand: Henning Gudichsen
Rønnehaven 17, 8520 Lystrup
Tlf. 27 51 18 12
Mail: gudichsen@msn.com
www.aarhusbuejaegere.dk

Regnskabet 2015
– se vores hjemmeside:
www.fadb.dk

FORENINGEN AF DANSKE BUEJÆGERE ››› Find os på Facebook

FORÅRET ER PÅ VEJ!

Det er vi også og vi glæder os til den kommende bukkejagt. Få din bue tjekket inden 15. april og vi giver dig 10% på kabler og strenge. Vi laver nogle af verdens bedste (B&D Bowstrings)!
Book en tid allerede nu!

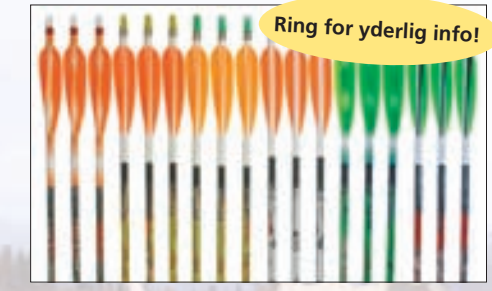

Vi har i mange år anbefalet og lavet pile med lange slanke faner, og test efter test har også vist, at pile monteret med lange, stive og slanke faner på min. 4" er de mest lydløse på markedet. Korte, høje faner støjer mest, og det er beviseligt at specielt råvildt kan reagerer på lyd, der har retning imod dem, og hvis det kan give en anskydning, hvorfor så bruge dem!!!

Vi formidler buejagt på nogle af de bedste og vildtrigeste godser i Danmark. Kontakt os på info@baldurs-archery.dk eller tlf. 97 18 33 56.

AXCEL SIGHT ACCUTOUCH W/HARMONIC DAMP X41 .019 GREEN FIBER
Super lækker sigte. Fås nu med 1-3 & 5 pin med click-justering.

HHA kingpin 1pin-sigte
Ny lækker justering.

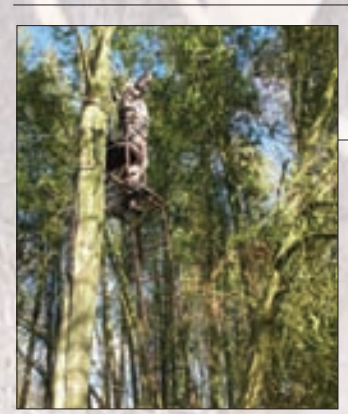

WILDGAME TREESTAND 5/3,5M
Vejl. 1599,-
TILBUD 1249,-

NY 4-bladet Grim Reaper Pro Series
Mekanisk jagtspids. 1.1/2"/1.1/4"

Fatal Steel 100/125 gr
NYE MEKANISKE STÅLSPIDSER fra Grim Reaper.

ER DU TIL TRADITIONEL UDSTYR, JA SÅ ER DET OGSÅ OS!

Altid ens priser i butik & web shop!

BALDUR'S ARCHERY

Aut. PSE / MATHEWS forhandler er den eneste garanti for fabriksgarantier.
Som agenturholder, anviser vi nærmeste forhandler.

Buejagt i Danmark og udlandet + udstyr: **www.baldurs-archery.dk**

Ørbækvej 6
7330 Brande

Hovedgaden 17A
4140 Borup

Tlf. 97 18 33 56

POST B
PP DANMARK

Returneres ved varig adresseændring; Sondrupvej 40, 8350 Hundslund

Nye buer 2016

Nogen er til blondiner, andre til brunetter, nogen til rødhårede og andre tager dem alle. Sådan er det også med buer. Vi sælger dem alle, og rådgiver desuden hver enkel kunde om det bedste køb, der netop vil passe ham/hende.

HOYT BOWTECH Mathews PSE ARCHERY ELITE PRIME

Aut. P.S.E. / Mathews forhandlere er den eneste garanti for fabriksgarantier.

Som agenturholder for P.S.E. & Mathews henviser vi til nærmeste forhandler på tlf. 97 18 33 56.

Online shop på www.baldurs-archery.dk

BALDUR'S ARCHERY

Hovedgaden 17A
4140 Borup

Ørbækvej 6
7330 Brande

Tlf. 97 18 33 56